

ningsfinansierede system, et system, som vi jo alle er glade for, og som er blevet oprettet med et bredt politisk flertal.

Det er netop midlerne i rådene, som universiteterne skal konkurrere om. Allerede i dag har universiteterne stor gavn af forskningsrådene, og over tre fjerdedele af midlerne, der uddeles fra forskningsrådene, går direkte til universiteterne, altså 75 pct.

Vi har samtidig sagt, at den strategiske forskning skal styrkes. Lad mig her nævne en problemstilling, som fylder forholdsvis meget i debatten, og som jeg synes der er behov for at få præciseret ved den her lejlighed.

For det første er det sådan, at når vi ønsker at styrke den strategiske forskning, betyder det ikke, at den frie forskning skal nedprioriteres. Det vil naturligvis fortsat være således, at vi har en omfattende fri forskning. Allerede i dag er det sådan, at over to tredjedele af den samlede offentlige forskningsindsats er afsat til forskernes egne ideer og forskning. Det er samtidig vigtigt at pege på, at strategisk forskning også kan være kreativ og kan være grundforskning. Strategisk forskning handler ikke om karakteren af forskningen, men om måden, pengene uddeles på.

For det andet ser jeg det ikke som noget galt, at man prioriterer forskningsmidler til et område, hvor samfundet kan have stor gavn af det. Det gør vi allerede i dag inden for f.eks. energi, miljø og sundhed. Lad mig også nævne de strategiske satsninger, som foreslås i globaliseringsstrategien, bl.a. inden for uddannelse, pædagogik og kulturel forståelse.

Lad mig for det tredje understrege, at det ikke er os politikere, som skal styre, hvad forskerne skal forske i. Vi har vores forskningsråd og andre eksperter til at vurdere kvaliteten af forskningen. Og det er under alle omstændigheder den enkelte forsker, der har ansvaret for metoder, teori osv.

Der ligger et omfattende arbejde bag globaliseringsstrategien. Et bredt sammensat Globaliseringsråd har været nedsat til at rådgive regeringen om strategien. På rådets afsluttende møde i april var der stor opbakning til strategien, og det tror jeg der var, fordi vi i allerhøjeste grad har lyttet til de mange aktører, som har deltaget i Globaliseringsrådets arbejde.

Der har i medierne været kritiske røster om, at regeringens arbejde med strategien har været både centralistisk og lukket. Den kritik synes jeg absolut ikke er rimelig. Rådet har været bredt sammensat, fordi vi netop har villet lytte til alle

dele af samfundet. Vi har inddraget repræsentanter fra erhvervslivet, fagforeninger, forsknings- og uddannelsesverdenen. Derudover har vi inddraget knap 200 eksperter på de forskellige områder. Vi har kort sagt ønsket en bred og åben debat om emnet, og jeg synes, at regeringens arbejde med strategien har været en åben proces, som vi alle kan være tilfredse med.

Den åbenhed vil regeringen naturligvis gerne videreføre i opfølgning af strategien, og det er jo det, som vi bl.a. tager hul på i dag, og som vil komme til at præge store dele af den politiske dagsorden resten af 2006.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Jeg skal naturligvis takke ministeren for besvarelsen, selv om jeg må sige, at den selv for videnskabsministeren var usædvanlig lidt konkret. Det forstår jeg også godt, for videnskabsministeren mener jo, at det er et forkert tidspunkt at have en åben offentlig debat om det her spørgsmål, fordi det skal afklares i hemmelige forhandlinger bag lukkede døre, og så forventer ministeren, at der kan fremlægges et samlet bud fra et flertal i Folketinget på et eller andet tidspunkt.

Kl. 10.35

Enhedslisten synes derimod, at tidspunktet er uhyre velvalgt, fordi det her måske er den sidste chance, vi får for at have en åben debat om det her i Folketinget, inden dørene lukkes bag ved dem, der skal deltage i forhandlingerne. Og vi synes faktisk, det er uhyre relevant, at man her i Folketinget har en debat om, hvad de øgede midler til forskningen skal bruges til. Jeg synes, det er sådan lidt morsomt at konstatere, at det nu er blevet helt almindeligt, at ministre og ordførere i Folketinget giver udtryk for, at det er sådan lidt usikket at diskutere politik i Folketinget, fordi det skal klares ved lukkede forhandlinger.

Ministeren beskrev jo også på udmærket vis, hvad der er forudsætningen for at deltage i disse lukkede forhandlinger. Det er, at man er indstillet på at forringe vilkårene for efterløn; det er, at man er indstillet på at forringe vilkårene for de arbejdsløse; det er, at man er indstillet på at forringe vilkårene for SU.

Jeg tror ikke, jeg afslører nogen hemmelighed ved at sige, at dermed har ministeren naturligvis udelukket Enhedslisten fra forhandlingerne. Det kunne man være ked af, men i virkeligheden er jeg stolt af det, for så kan vi jo bruge vores energi